

En memòria del Dr. Albert Jovell

Mariano de la Figuera. Coordinador docent de l'EAP Sardenya. Metge de família

Si la memòria no em falla, el Dr. Jovell i jo vàrem tenir l'ocasió de compartir experiències clíniques a la consulta del CAP Sardenya durant la primavera del 2010. Fins llavors, jo ja havia tingut a la consulta estudiants de Medicina, d'Infermeria i Residents de diferents especialitats, però mai un "super sènior" que havia estudiat Sociologia i Polítiques, amb un doble màster en Salut Pública i Gestió Sanitària a la Universitat de Harvard (EEUU).

Un bon dia, el Dr. Jaume Sellarès em va proposar que el Dr. Albert Jovell estigués amb mi en una espècie de reciclatge clínic (avui sóc plenament conscient del privilegi de l'esmentada proposta). Vaig acceptar encantat i sense fer massa preguntes. A la vegada però estava molt intrigat, sabent que aquest company de prestigi era també impulsor del Foro Nacional de Pacients. De fet, ell mateix era un pacient afectat per una malaltia estranya, que malauradament va acabar amb la seva vida.

De seguida em vaig adonar de diverses coses:

1. El Dr. Jovell era un home molt ocupat en el terreny professional. Les constants trucades al seu telèfon feien que mai sabés amb certesa si l'endemà podria comptar amb la seva relaxada companyia.
2. Tenia un ampli coneixement de molts dels problemes clínics que presentaven els pacients, especialment dels que els causaven patiment. Podríem anomenar-ho empatia total?

L'Albert Jovell proclamava que, com a malalt de càncer, podria acceptar que mai ningú el pogués curar però no que no el poguessin cuidar; una frase molt plena, certament. A més tenia una gran curiositat per la clínica. Només amb la seva mirada, ja sabia que l'Albert també volia auscultar aquella respiració sistòlica, els crepitants en les bases pulmonars, palpar una hepatomegàlia, mesurar els voltatges de un ECG o comprovar els resultats d'unes analítiques. En definitiva, l'Albert era sens dubte un professional de cap a peus. En aquest sentit, mai desaprovava l'oportunitat per a fer preguntes intel·ligents (que jo responia com podia, amb una bona dosi de "evidence medicine" i un toc de "Mariano's experience") ja que també vaig intuir que, probablement li interessava tan o més aquesta vessant que passar una bona estona connectat al Medline.

L'Albert completava les meves recomanacions cap als pacients amb els seus consells encertats, fet que jo no vaig impedir mai, al contrari. En definitiva, érem un bon tàndem, al qual crec que cal aspirar quan treballem amb els residents, tot sigui dit de passada.

Certament també tenia els seus moments de savi despistat, com quan gairebé es va perforar el timpà amb el seu fonendoscopi al qual li faltava una de les olives de silicona (residents, comproveu sempre aquest detall, sis plau, ja que fins i tot el millor Littmann pot tenir errors que provoquin un accident laboral de difícil explicació).

L'Albert era un entusiasta de les noves tecnologies de la informació, xarxes socials, e-books, etc. que personalment em provocaven un cert neguit per pròpia ignorància. Reconec que requereixo un temps per assimilar els canvis tecnològics (la meua mare em deia que era de "espoleta retardada", ella va viure la Guerra Civil Espanyola i la Mundial, i jo no). Aquest aspecte de l'Albert també em despertava una gran admiració.

Moltes persones que el coneixien bé han redactat excel·lents necrològiques sobre l'Albert Jovell, les quals m'han ajudat a entendre'l millor i me'n sento afortunat. Quan s'escriguin les memòries de l'EAP Sardenya, el Dr. Albert Jovell també en formarà part. Molts records i una forta abraçada, allà dalt, per al Dr. Josep Manuel da Pena.

Citació

Autors: De la Figuera, Mariano

Títol article: En memòria del Dr. Albert Jovell

Revista: APSalut. Volum 2. Número 1. Article 21

<http://www.udaceba.cat/pl205/publicacions/butlletins/editorials/id25/en-memoria-del-dr-albert-jovells.htm>

Data: 20 de desembre de 2013

